

L'educació física com a component socialitzador en la inclusió de l'alumnat amb discapacitat motriu. Estudi de casos en l'etapa d'educació primària

Autora: **Merche Ríos Hernández**
Facultat de Formació del Professorat.
Universitat de Barcelona

Director: **Dr. Ignasi Puigdemívol**
Facultat de Formació del Professorat.
Universitat de Barcelona

Paraules clau: *Educació Física, Inclusió, Socialització, Alumnat amb discapacitat motriu.*

L'estudi planteja l'objectiu de conèixer el component socialitzador de l'Educació Física (EF) en la inclusió de l'alumnat amb discapacitat motriu i, per tant, detectar i analitzar les evidències que poden condicionar la inclusió d'aquest alumnat en les sessions d'EF i evidenciar quin model i quines estratègies educatives afavoreixen la socialització d'aquest alumnat en la nostra àrea.

L'estudi s'ha basat en el seguiment de tres casos tot al llarg d'un curs acadèmic. Tres alumnes de 10 anys de 5è de primària escolaritzats en centres públics ordinaris de Barcelona ciutat. Les discapacitats que presenten són, respectivament, osteogènesi imperfecta (ossos de vidre) –usuari de cadira de rodes–, acondroplàsia (nanisme) i disgenèsia neuronal (provocant paraparèsia) –usuari de croses.

L'estudi s'inscriu dins la investigació educativa, sota el paradigma interpretatiu. Per a cadascun dels tres casos, els ins-

truments utilitzats en la recollida de dades han estat el diari de camp, el sociograma (6 a cada grup-classe, comparant la situació d'aula i EF) i les entrevistes en profunditat i estructurades (33 en total). En l'anàlisi dels diaris de camp i les entrevistes s'han establert categories i amb el suport del programa ATLAS-TU s'han creat unitats hermenèutiques que han permès de fer el tractament estadístic de les categories.

Per tal d'analitzar la socialització s'han determinat les categories en funció de les qualitats que calen per considerar que una persona està preparada per viure en societat: conformitat normativa, identitat, autonomia individual i solidaritat. També s'han analitzat les sessions d'EF, tot detectant les estratègies facilitadores de la inclusió, les que la dificulten, el paper de l'auxiliar d'Educació Especial, les actituds dels docents respecte als alumnes observats, l'anàlisi de les tasques i la descripció dels alumnes participants.

A les entrevistes s'hi va analitzar: la descripció dels 3 alumnes, la seva socialització, la resposta escolar des de l'organització del centre, les estratègies inclusives dels mestres d'EF i altres aspectes rellevants en funció de la persona entrevistada.

Un cop triangulats els resultats de les tres eines utilitzades, volem destacar dues de les conclusions principals:

- En la inclusió de l'alumnat amb discapacitat motriu (en aquests casos) no és possible atribuir a l'EF un efecte socialitzador significativament superior al de la resta de les activitats escolars en el seu conjunt.
- La utilització d'estratègies inclusives en EF facilita la participació activa i efectiva de l'alumnat amb discapacitat motriu, i afavoreix l'adquisició d'aprenentatges, la sensació de benestar i de pertinença al grup.